

**Транскрипт аудио записа са главног претреса
одржаног дана 22.06.2020. године**

Председник већа: Добар дан, седите.

Председник већа отвара заседање у кривичном предмету К-По₂ 4/19 против окривљеног Драгишић Милана, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 КЗ СРЈ по оптужници Тужилаштва за ратне злочине КТО број 7/14 од 10.10.2014. године, измењеној дана 12.04.2019. године.

Веће суди у неизмењеном саставу.

Констатује се да су на главни претрес приступили:

-заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић, окривљени Милан Драгишић, бранилац окривљеног адвокат Томислав Вишњић.

Сведок није приступио јел` тако?

Није приступио сведок [REDACTED], позив уредно примио.

Адвокат Томислав Вишњић: Судија ја сам добио ову поруку његову.

Председник већа: Добро. Дакле ја не видим одавде да он хоће да дође па да, него он остаје при свом исказу. Знате због ове дилеме око привилегованог сведока, јел` привилегован сведок ако је уредно позван, а не дође, можемо га читати, ал` ако из било ког разлога оправда па ми видимо намеру да жели да дође ми морамо да га зовемо.

Адвокат Томислав Вишњић: Не, не, ово је више да искаже поштовање суду и да објасни зашто није дошао.

Председник већа: У реду.

Дакле, бранилац окривљеног предаје суду изјаву руком писану на папиру, из које произилази да је исту саставио и потписао [REDACTED] који изјављује да остаје при датој изјави пред Специјалним судом у Београду, а да није у могућности да приступи.

Можда би боље било да је написао још и да не жели да дође, то је још боље што се тиче, ал` ја мислим да ово можемо... Можемо овако? Да?... Добро.

Дакле и Ви сматрате да из те изјаве произилази то да он не жели да дође али остаје при... Добро.

Има ли сметњи да одржимо главни претрес? Не.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

да се главни претрес одржи.

Главни претрес је јаван.

Врши се аудио снимање главног претреса и препис тонског записа главног претреса биће саставни део записника о главном претресу.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Нама је остао само он као сведок, ми смо све остало извели.

На основу члана 406 ЗКП-а,

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Врши се увид и чита се исказ сведока [REDACTED] дат на главном претресу 08.03.2018. године.

На основу члана 405 ЗКП-а,

Врши се увид и чита се извештај из казнене евиденције за Драгишић Милана од 11. фебруара 2020. године.

Добро. Да ли има примедби на изведене доказе, да ли има нових предлога у допуни доказног поступка?

Нема примедби на изведене доказе, нема нових предлога за допуну доказног поступка.

Председник већа објављује доказни поступак је звршен.

Председник већа даје завршну реч заменику тужиоца за ратне злочине, браниоцу и оптуженом.

Тужиоче изволите.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Поштовани суде, ја у свему остајем при завршној речи од 12.04.2019. године, немам ништа да додам, нити одузмет ономе што је речено пре годину и нешто дана. Хвала.

Председник већа: Браниоче изволите. Можете само спустити маску, то је више због вас како бих рекао, ево ми смо мало, мало смо се... А Ви да би вас разумели и због транскрипта.

Адвокат Томислав Вишњић: Хвала. Поштовани суде, ми у свему остајемо при наводима изнетим у завршној речи на претресу од 12.04.2019. године на странама 7 до 14 записника. Уз дозволу суда, нема потребе да понављам аргументе изнете том приликом, али ћемо данас у односу на налог другостепеног суда из решења Кж.По₂ 6/19 од 25.11.2019. године изнети само неколико допунских аргумената.

Налог Апелационог суда односи се на закључке првостепеног суда о разлозима из којих је нашао да није доказано да је окривљени Милан Драгишић извршио убиство [REDACTED] и [REDACTED]. Анализа изјава три сведока дате су у завршној речи на претресу од 12.04.2019. године на страни 9 записника. Од ова три сведока [REDACTED], [REDACTED] и [REDACTED], само се [REDACTED] појавио пред суд. Ова упоредна анализа указала је да су та три сведока дала различите исказе у погледу оружја којим је почињено убиство, возила које су починиоци користили, броја особа које су учествовале у убиству, времена извршења кривичног дела, [REDACTED] тврди да је то било пре подне, а [REDACTED] поподне, затим униформи и положаја односно места и начина на који је пуцано на [REDACTED] и [REDACTED]. У својој, у свом налогу односно у образложењу другостепеног решења Апелациони суд помиње само [REDACTED] и [REDACTED] из чега закључујемо да је сведочење [REDACTED] искључено као неверодостојно. На тај начин уместо ових шест разлика које сам раније навео у исказима тих сведока, тај број разлика се своди на четири и то само зато што [REDACTED], односно пардон и то само зато што [REDACTED] у својој изјави није спомињала врсту оружја и униформи. Међутим ми сматрамо да је у својој анализи Апелациони суд пропустио да спомене можда и главну разлику у исказима [REDACTED] и [REDACTED]. [REDACTED] каже „тај Буроња је пуцао с десне стране аутомобилских врата кроз прозор и то кроз отворени прозор аута“, други кључни детаљ у изјави [REDACTED] је „Буроња није ни излазио из аута“. [REDACTED] с друге стране каже „отворила су се врата возача“, значи друга страна, „Буроња је изашао из кола, преко крова испуцао рафал у правцу [REDACTED]“. Ово није нешто што би могло да се промени утицајем времена то јест слика које је сведок задржао уколико је био тамо и уколико је у стању веродостојно да пренесе у овом случају органима тужилаштва односно полицији у Босни и Херцеговини. Значи то није оно што може да се промени, то је слика коју сведок има о самом догађају. Те две слике су апсолутно различите, а када их посматрамо у контексту ових других разлика онда дефинитивно по нашем схватању те две изјаве су апсолутно контрадикторне и не могу да подрже једна другу.

Поред тога, [REDACTED] изјава има, опет сама по себи, има још један минорни детаљ који опет може да се дода на овај закључак, а то је да он једини спомиње од оружја које је Драгишић наводно носио, да он једини спомиње аутомат са преклопљеним кундаком, ми имамо исказе низа сведока о томе да је Драгишић био задужен и носио све време обично аутоматску пушку АК-47. С друге стране [REDACTED] изјава опет има проблем који смо истакли у ранијој завршној речи на страницама 10 и 11 записника од 12.04.2019. године, а то је идентификација наводног саизвршиоца [REDACTED] или [REDACTED] званог [REDACTED] или [REDACTED], који у време кад је изјава узимана 2012. године односно кад је [REDACTED] дао изјаву 2012. године апсолутно је био доступан правосудним органима Босне и Херцеговине, а ми смо то елаборирали нешто више и детаљније на записнику од 12.04.2019. године.

Сад смо у ситуацији да не само што [REDACTED] није доступан суду да би се проверила његова изјава већ ни [REDACTED] није доступан суду да би се проверила [REDACTED] изјава, а с друге стране то је била законска обавеза тужилаштва коју он нажалост није извршио, а то је да у најмању руку предузме гоњење на основу ових доказа које је имао пред собом, ту мислим на гоњење [REDACTED] или [REDACTED].

Што се тиче [REDACTED] желим само да напоменем да је у време када је давала изјаву 2001. године она имала 74 године, у тој изјави наводи, ту су опет мање разлике

али опет желим само да их истакнем у контексту овога што смо претходно говорили, а то је да наводи да јој је Драгишић комшија, а затим и наводи да јој је [REDACTED] први комшија, они дефинитивно нису живели у истом крају. С друге стране код описа Драгишића наводи да је он средње висине, ни плав, ни црн, што опет је довољно релативно али ни не потврђује опис Драгишића какав је сада, а дефинитивно ни у време извршења кривичног дела.

У погледу дела решења другостепеног суда који се односи на кривично дело на штету [REDACTED] остајемо при свим аргументима изнетим у завршној речи од 12.04., на странама 11 и 12 и то једино би да додам да у овом случају није у питању да ли ће суд да поклони веру изјави [REDACTED], већ суд у ствари треба да бира између изјаве Лемеша који каже да је Драгишић пуцао на њега али то није видео и изјаве других лица који кажу да је Драгишић „рафалао по кућама“ како они то кажу у сленгу, односно да је пуцао насумице. У том смислу правило *in dubio pro reo* добија свој пуни смисао зато што није у питању поклањање, у неку руку није у питању поклањање вере исказу сведока који опет има својих мана, а то смо анализирали у оној завршној речи. већ у чињеници да је у ствари питање између сведока коме поклонити веру, а чак и у том равномерном односу снага сматрамо да правило *in dubio pro reo* дефинитивно пресуђује односно доводи до закључка у корист Драгишића. На страну што је у питању догађај и ту опет не бих да пуно елаборирам јер и то смо напоменули, на страну што је у питању догађај који је пријављен тек после 20 година, спонтано приликом давања изјаве органу гоњења, иако је сведок имао прилике да то уради годинама раније, иако до тада за тај догађај нико није ни чуо.

И на крају, у погледу олакшавајућих околности аргументи су се изменили утолико што је Милан Драгишић старији годину дана са свим променама односно са свим последицама ових промена укључујући и некажњавање и здравствене и породичне прилике и не бих даље да на то ништа додам.

Тиме би завршили аргументе и хвала вам на пажњи.

Председник већа: Хвала.

Драгишићу, приђите микрофону, укључите. Да ли се придружуете завршној речи вашег браниоца?

Оптужени Милан Драгишић: Па часни суде ја се прикључујем у потпуности у завршној речи браниоца, а ја да вам кажем ја да вратим вријеме и живот не могу, шта се десило десило се, ја и данас након 28 година не сећам се тих детаља. И с ким сам год покушо и са супругом, немам тога, те слике немам уопште, тога дешавања испред куће шта се дешавало. Мени је тешко, криво је, ја свога брата и ...његовог друга не могу повратити, а то што се десило и криво ми је једино што суд уважава изјаве тих који су, људи већ причају по Босни тамо Петровцу и брат ода тамо и контактира и уопште нису те давали изјаве уопште се нису појавили, нег` су написани, видели сте кад је био онај мали [REDACTED] да је реко да га држало цијелу ноћ даво изјаву и само потписо, шта си потписо нисам чито бјеж` само да изађем, е тако је било са свима. А шта ја могу, ја их не могу довести, неки су дали ту изјаве којих нема, после су смакнути и не зна се за њих. Шта је ту је.

Председник већа: Јел` то то?

Оптужени Милан Драгишић: Шта ја могу.

Председник већа: Добро, хвала. Изволте.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ја сам мислио да, мислио сам да ништа не додајем ономе што смо, али од свега што је речено чини ми се да је у овом предмету најважнији однос окривљеног према ономе што му се ставља на терет. Он је сведоку који је овде, заправо оштећени, према њему је показао једно непоштовање чак ни једног тренутка није изразио жаљење што му је отац убио, него напротив се чудило како је тај син коме је отац убијен могао да се вози аутобусом са таквим ранама. Е то је мени некако, и он сада кад говори говори о свом брату, ми смо сви пуни пијетета према свакој жртви која је страдала у овом бесмисленом рату, али то осећање да му је жао, да поштује, да после оволико година да каже извините, он то није урадио, па вас ја молим да то што тог извињења нема да ви то оцените онако како, да се сутра не би стидели да би могли свакоме у очи да погледамо у Београду. Хвала вам.

Председник већа: Браниоче, хоћете нешто Ви, да на крају дам окривљеном поново реч. Изволте.

Адвокат Томислав Вишњић: Ја судија немам шта да додам посебно осим што је аргумент који је тужилац изнео понављање његовог аргумента и његов лични утисак о да кажем начину кајања за које тужилаштва сматра да треба да се изрази у овом поступку и индивидуалном односу тужилаштва према томе како кајање треба да изгледа. Ми смо о томе износили аргументе и не бих даље да уопште, како да вам кажем, ако је неко био коректан у овом поступку било у начину испитивања сведока, било у начину приступа њиховим проблемима то смо ми, али изражавање сумње у неки елемент сведокове изјаве не значи његово поштовање, а то је управо оно што тужилац покушава да спочита мом клијенту, то значи да практично свако супротстављање било ком делу изјаве сведока сматра се непоштовањем или обрнуто не изражавањем кајања. Нисмо дошли у ситуацију да у овом поступку на основу доказа који су у једном делу заиста били проблематични и ми смо изнели елементе за те тврдње, а на крају крајева чак и у овој анализи и контрадикторности што ја верујем да је произашла из начина узимања тих изјава, дошли у ситуацију да нам се спочитава свако стављање у сумњу или сваки отпор тој изјави, да нам се спочитава као непоштовање или не кајање, то је кажем не мислим на суд него мислим на тужиоца, свако непоштовање или не постојање кајања у односу на кривично дело које је извршено. Ето толико не бих даље да елаборирам.

Председник већа: Драгишићу, јел` имате ви на крају нешто да додате на све ово?

Оптужени Милан Драгишић: Часни суде што се тиче тужиоца само да кажем за [REDACTED], кад је овде био ви сте од њега тражили да достави медицинску документацију за те све повреде, а сви докази су да је само метак један гелер случајно како било, да га у ногу окрзнуо и ту је имо повреду и сви знају тамо, а те што је повреде добио то је добио на линији код Травника кад су се исељавали, тамо је гранатирало и ту су добили повреде ту је било погинулих. То и Муслимани причају, ја само то кажем, јер знам да те повреде он није имо, јер причају сви, а он је навео ово и ви сте тражили њему да достави ту документацију из болнице, ја не знам јел` доставио или није. Е то само од мене.

Председник већа: Тужилац каже да се ви не кајете, то тужилац каже.

Оптужени Милан Драгишић: Ја са овом памећу ја се кајем сигурно, са овом памећу, а у том моменту тад шта се дешавало ја данас не знам, ја сам вам реко. А са овом памећу, са овим размишљањем ја се кајем, мачку да згазим кајем се, а камоли човека да убијем.

Председник већа: Добро.

Председник већа објављује главни претрес је завршен.

Веће се повлачи на већање и гласање и доношење одлуке која ће бити јавно објављена 01.07.2020. године у 12,00 часова.

-01.јули 2020. у 12 часова, у судници 1

Што се присутнима саопштава уместо позива.

Довршено у 09,55 часова.

Записничар

Председник већа-судија